

at Seminarieeleverne uddannedes til at undervise i Sang, hvad der hurtigt vilde vise en gavnlig Virkning paa Folkesangens Udvikling i vort Folk.

Folkeskolens øverste Styre er henlagt under Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet. Skønt de fleste Spørgsmaal, der komme til Ministeriets Afgørelse, ere af økonomisk eller juridisk Art, forekommer der dog ogsaa hyppigt pædagogiske Spørgsmaal til Afgørelse. Det maa derfor anses for heldigt, at Ministeren foruden sine Jurister tillige har en skolekyndig Raadgiver. Efter Loven af 24. Marts 1899 er der paa Finansloven bevilget 3,000 Kr. aarlig foruden Rejseudgifter til en skolekyndig Konsulent for Ministeren. Mindretallet har stillet Forslag om, at denne Konsulentvirksomhed, der er af ret midlertidig Karakter og uden Pensionsret, bør overgaa til et fast Embede, og at Konsulenten kommer til at udøve det virkelige Overtilsyn med Folkeskolen. At gøre Ministeriets skolekyndige Raadgiver til fast Embedsmand vilde skabe Enhed og Fasthed i Skolens Styre, hvilket maa anses for saa meget mere nødvendigt, som der siden 1895 har været ikke mindre end 8 forskellige Kultusministre.

Til Lovforslagets Afsnit „Den private Skole“ har Mindretallet stillet Ændringsforslag om, at denne Skoles Lokaler opfylde samme Fordringer, som stilles til den offentlige Skole.

Mindretallet har i Udvalget rejst Spørgsmaalet om, at der i Kommuner med flere Skoler oprettes en Skolekommission for hver Skole, da Arbejdet for en enkelt Kommission ellers let vil blive uoverkommeligt. Ligeledes har Mindretallet fremdraget Spørgsmaalet om, at der for Købstæder med mindst 20,000 Indbyggere oprettes en særlig Skoledirektion. Naar Mindretallet ikke har stillet bestemte Ændringsforslag i disse Retninger, er det under Forudsætning af, at disse Spørgsmaal tages op til ny Overvejelse inden Lovforslagets tredie Behandling.

Et andet *Mindretal* (Ferdinand Nielser, Kr. Pedersen og Povlsen) udtaler sin Glæde over, at det er lykkedes at samle et stort Flertal i Udvalget for at lade det gejstlige Skoletilsyn helt bortfalde, idet Mindretallet føler sig forvisset om, at dette vil blive til Gavn for Skolen, da de Præster, som ikke have Interesse for eller Forstand paa Skolesager og derfor heller ikke bør have Sæde i Skolekommissioner, herefter ville kunne fritages, medens de Præster, der af Forældrene vælges ind i Skolekommissionerne, i Fremtiden ville have Betingelse for at gøre et bedre Arbejde for Skolen, end medens de sad der blot i Kraft af deres Embedsstilling. — Mindretallet slutter sig ogsaa uforbeholdent til den Tanke, der har været fremtrædende i Udvalget, og som ogsaa i nogen Grad præger Lovforslaget, at det egentlige Skoletilsyn tilkommer de af Forældrene valgte Skolekommissioner, eventuelt i Forbindelse med Skolenævnene, saaledes at altsaa regelmæssige Visitatser af højere Skolemyndigheder bortfalde, idet disse Myndigheder fremtidig kun skulde foretage Undersøgelser af Skolernes Forhold, naar særlige Omstændigheder gøre det ønskeligt. Mindretallet mener nemlig, at Skolerne ere bedst tjente med at arbejde saa uforstyrret som muligt uden generende Kontrol.

Mindretallet slutter sig ogsaa ganske til den Tanke, som er udtrykt i Lovforslaget, at det offentlige kun har Ret til at kræve Børnene prøvede i Færdighedsfagene, da der derved aabnes Mulighed for en friere og mere frugtbringende Behandling af de andre Fag, navnlig de egentlige Aandsfag. Forældrenes naturlige Ret til selv at sørge for deres Børns Undervisning uden Kontrol fra det offentlige Side udover Kontrollen med, at Børnene lære Læsning, Skrivning, Regning og skriftligt Dansk, anerkendes fuldt ud af Mindretallet. — Paa enkelte Punkter søger Mindretallet gennem særlige Ændringsforslag at udvikle Lovforslaget videre paa Grundlag af disse her givne Synspunkter. Mindretallet mener saaledes, at Valgret til Skolekommissio-